

Grote klokjesbij (*Chelostoma rapunculi*)

Kort:

Familie: Megachilidae
Geslacht: *Chelostoma*
Klokjesbijen

Herkenning

Verspreiding in Vlaanderen

Habitat en levenswijze

© Aculea

Herkenning en verspreiding

De Grote klokjesbij (*Chelostoma rapunculi*) behoort tot de familie Megachilidae. Het vrouwtje verzamelt hoofdzakelijk stuifmeel van bloemen van de klokjesfamilie (*Campanula*) het is dus een oligolectische soort.

De Grote klokjesbij is een smalle, slanke bij van ongeveer 8 à 10 mm. De vrouwtjes bezitten smalle, witte haarbandjes op het achterlijf en zijn verder slechts zwak behaard. De buikschuier is geel-wit. De kaken zijn goed ontwikkeld, vrij kort en hebben drie tanden. Het clypeus is sterk gebogen. De mannetjes zijn vrij sterk geel-bruin behaard, zowel op kop, borststuk als achterlijf. Ze bezitten drie afgeknotte tanden op het einde van het achterlijf.

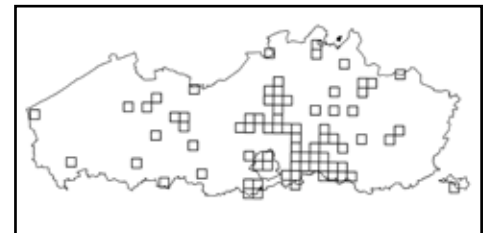
Habitat en levenswijze

Het vrouwtje vervoert het stuifmeel in haar bleekgele buikschuier. Ze legt haar eitjes in cellen die zijn gescheiden door leemwanden. Ze sluit haar nest af met leem en kleine steentjes. Er is slechts één generatie per jaar. Mannetjes overnachten vaak in de klokjes en het vrouwtje nestelt bij voorkeur in houtgangen of rietstengels.

Parasieten op de klokjesbij zijn de Gewone en Kleine tubebijen (*Stelis*) en wespen van het geslacht *Sapyga* (sp). Ondanks de achteruitgang van onze inheemse klokjes, doet deze bij het goed. Het is namelijk één van de cultuurvolgers: ze zijn nu veel te vinden op aangeplante klokjes in tuinen en parken.

Heb je deze bij gezien? Graag ingeven op www.waarnemingen.be

Verspreiding in Vlaanderen volgens gegevens uit waarnemingen.be (1/7/2014). De afbakening die op de kaart te zien is zijn de UTM 5*5 km-hokken.

Mogelijk te verwarren met De Kleine klokjesbij (*Chelostoma campanularum*) Kleine tot zeer kleine, slanke, zwarte bijen; rugsegmenten zonder haarbandjes. Lengte: vr & m 4-7 mm